

5) skreśla się § 5.

§ 2. 1. Tworzy się w województwie gdańskim Wydział Zamiejscowy w Kartuzach Sądu Rejonowego w Kościerzynie.

2. Wydziałowi Zamiejscowemu w Kartuzach Sądu Rejonowego w Kościerzynie powierza się rozpoznawanie spraw karnych z obszaru miasta Kartuzy oraz gmin:

Chmielno, Kartuzy, Sierakowice i Somonino, z wyłączeniem spraw przekazanych III Wydziałowi Rodzinnemu i Nieletnich Sądu Rejonowego w Kościerzynie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

129

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 6 maja 1983 r.

w sprawie zasad pobytu nieletnich w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej.

Na podstawie art. 82 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nieletni, wobec których ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich przewiduje zastosowanie środków o charakterze leczniczo-wychowawczym, a sąd rodzinny wydał postanowienie o umieszczeniu nieletniego w odpowiednim zakładzie społecznym służby zdrowia lub zakładzie pomocy społecznej, są umieszczani:

- 1) w zakładach (oddziałach) psychiatrycznej opieki zdrowotnej,
- 2) w zakładach stacjonarnych leczenia odwykowego dla osób uzależnionych od alkoholu,
- 3) w innych zakładach stacjonarnej opieki zdrowotnej,
- 4) w zakładach pomocy społecznej dla dzieci niedorozwiniętych umysłowo.

§ 2. 1. W zakładach (oddziałach) psychiatrycznej opieki zdrowotnej umieszczani są nieletni, u których stwierdzono niedorozwój umysłowy, chorobę psychiczną lub inne zakłócenia czynności psychicznych albo używanie narkotyków bądź innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia.

2. W zakładach pomocy społecznej dla dzieci niedorozwiniętych umysłowo umieszcza się nieletnich, u których stwierdzono niedorozwój umysłowy w stopniu znacznym lub głębokim, nie kwalifikujących się do leczenia w zakładach wymienionych w ust. 1, a wymagających jedynie opieki wychowawczej.

3. W zakładach stacjonarnych leczenia odwykowego dla osób uzależnionych od alkoholu umieszczani są nieletni, u których stwierdzono nałogowe używanie alkoholu.

4. W innych zakładach stacjonarnej opieki zdrowotnej umieszcza się nieletnich, których stan zdrowia wymaga ponadto specjalistycznej opieki zdrowotnej, której nie mogą zapewnić zakłady wymienione w ust. 1—3.

§ 3. Nieletni umieszczani są w zakładach społecznych służby zdrowia lub w zakładach pomocy społecznej, właściwych ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu nieletniego, zgodnie z ustalonymi obszarami działania tych zakładów. W razie braku miejsca, nieletniego umieszcza się w innym odpowiednim zakładzie położonym możliwie najbliżej miejsca zamieszkania lub pobytu nieletniego albo w pobliżu sądu rodzinnego wykonującego orzeczenie.

§ 4. 1. Nieletni umieszczani w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej podlegają ogólnym, obowiązującym w tych zakładach przepisom regulaminowym.

2. Zakłady, o których mowa w ust. 1, są obowiązane w sprawach nieletnich do:

- 1) przewiezienia nieletniego do zakładu środkiem transportu sanitarnego,
- 2) niezwłocznego zawiadomienia sądu rodzinnego o przyjęciu do zakładu,
- 3) niezwłocznego powiadomienia sądu rodzinnego, jeśli nieletni odmawia poddania się niezbędnym badaniom lub leczeniu albo w inny sposób utrudnia ich prowadzenie,
- 4) uzyskania zgody właściwego sądu rodzinnego na przewiezienie nieletniego do innego zakładu na czasowy pobyt nieletniego w domu rodzinnym,
- 5) niezwłocznego powiadomienia sądu o samowolnym opuszczeniu przez nieletniego zakładu oraz o dokonanych przez niego czynach karalnych.
- 6) przekazywania na żądanie sądu rodzinnego opinii o nieletnim.

3. Dyrektor zakładu jest obowiązany do powiadamiania sądu rodzinnego, nie rzadziej niż co 6 miesięcy, o stanie zdrowia nieletniego i postępach w leczeniu oraz do niezwłocznego powiadamiania tego sądu o ustaniu przyczyny pobytu nieletniego w zakładzie.

4. Zwolnienie nieletniego z zakładu, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie postanowienia sądu rodzinnego.

§ 5. 1. W razie umieszczenia nieletniego na zarządzenie sądu rodzinnego w zakładzie leczniczym w celu przeprowadzenia badań psychiatrycznych połączonych z obserwacją stosuje się odpowiednio przepisy § 4.

2. Czas obserwacji nie powinien być dłuższy niż 2 tygodnie. W wyjątkowych wypadkach, na wniosek zakładu, sąd rodzinny może czas obserwacji przedłużyć do 6 tygodni.

§ 6. 1. Nieletniego w wieku do lat 3, który wymaga natychmiastowej opieki, a nie może być niezwłocznie

przekazany rodzicom lub opiekunowi, przywiezionego przez funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej, umieszcza się w domu małych dzieci.

2. Do nieletniego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy regulujące działalność i warunki korzystania ze świadczeń domów małych dzieci.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *T. Szelachowski*

130

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I WYCHOWANIA

z dnia 10 maja 1983 r.

w sprawie zasad pobytu nieletnich w zakładach wychowawczych oraz innych placówkach opiekuńczo-wychowawczych i oświatowo-wychowawczych.

Na podstawie art. 81 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nieletnich, wobec których sąd rodzinny wydał prawomocne orzeczenie o umieszczeniu w zakładzie wychowawczym albo w innej placówce opiekuńczo-wychowawczej, umieszcza się w:

- 1) w państwowych młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, zwanych dalej „ośrodkami wychowawczymi”,
- 2) specjalnych zakładach wychowawczych lub specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, zwanych dalej „zakładami specjalnymi”,
- 3) państwowych domach dziecka, ośrodkach szkolno-wychowawczych, pogotowiach opiekuńczych i rodzinnych domach dziecka, zwanych dalej „domami dziecka”.

2. Nieletni, o których mowa w ust. 1, mogą być również umieszczeni w rodzinie zastępczej lub objęci innymi formami opieki.

3. Nieletnich, wobec których sąd rodzinny orzekł umieszczenie w placówce oświatowo-wychowawczej powołanej do przygotowania zawodowego, umieszcza się w szkołach przysposabiających do zawodu albo w zasadniczych szkołach zawodowych, zwanych dalej „szkołami”.

§ 2. 1. W celu umieszczenia nieletniego w odpowiednim ośrodku wychowawczym, sąd rodzinny przekazuje

terenowemu organowi administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu nieletniego:

- 1) prawomocne orzeczenie o umieszczeniu,
- 2) opinię o nieletnim rodzinnego ośrodka diagnostyczno-konsultacyjnego lub orzeczenie kwalifikacyjne poradni wychowawczo-zawodowej albo pogotowia opiekuńczego,
- 3) dokumenty szkolne nieletniego.

2. Terenowy organ administracji państwowej, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany w terminie 14 dni uzyskać skierowanie dla nieletniego z ośrodka wychowawczego (obserwacyjno-diagnostycznego) do odpowiedniego ośrodka wychowawczego i przekazać je sądowi rodzinnemu.

3. Po otrzymaniu skierowania sąd rodzinny wykonujący orzeczenie zarządza umieszczenie nieletniego we wskazanym ośrodku wychowawczym.

4. Ośrodek wychowawczy, do którego nieletni został skierowany, jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy sąd rodzinny o przyjęciu nieletniego lub o niedoprowadzeniu nieletniego w określonym terminie.

§ 3. 1. W celu umieszczenia nieletniego w odpowiednim zakładzie specjalnym sąd rodzinny przekazuje terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu nieletniego:

- 1) prawomocne orzeczenie o umieszczeniu,